

Durmuş Hocaođlu

AKP “Babalar Gibi” Satıyor; Ama Bizim Derdimiz Yine “Başörtüsü”

Yeniçağ, “Analiz”., 03 Ağustos 2007, Cuma., s.08
“Analiz” Sıra No: 551; 2007-066; Ağustos-01

YENIÇAĞ

“Fazla sertlik mülk için zararlı olup ekseriya O’nu ifsâd eder” diyordu Haldûn. Haksız mı sizce? Haldûn da bir insan nihâyet, hatâsız olamaz elbet de; ama her mütebahhir mütefekkir gibi hatâsını bulmak o kadar kolay olmasa gerek. Fikrime nazaran, bu hüküm, aynıyla doğrudur; tarih boyunca defaatle tekrarlanmış ve sayısız örneği yaşanmış olduğu üzere. İhtişamlı Roma’nın, son asrında, birdenbire, adetâ suratının üstüne çakılırcasına dağılıp gidivermesinin ardındaki en büyük sebeplerden birisi de budur ki tamı tamına bir trajedir.

★ ★ ★

Bir ÷lke birdenbire fesâda uğramaz şüphesiz; öyle ki, çok kişi süreci hissedemez de, güneşin her doğuşunda aynı manzarayı aydınlattığını sanıverir ve “bakınız, hiç de birşeycikler olmuyormuş” deyiverir; ama bu bir seraptır, aslında çokşey oluvermektedir. Nitekim, aradan yıllar hızla geçiverir ve bir de geriye dönüp bakıldığında, “Nereden nereye gelmişiz! Hayret! Nasıl oldu!” deniverir.

Korkarım, bir gün biz de böyle deyivereceğiz.

Çünkü herşeyin bir haddi, bir hudûdu vardır; o hadd, o hudud aşılmamalıdır.

★ ★ ★

Fazla sertlik, en sâdık vatandaş üzerinde bile, belirli bir tahammül hudûdunu aştıktan sonra, keskin sirkenin küpünü delmesi gibi bir te’sîr hasıl eder ve - velev ki haklı bile olursa – amacına değil amacının aksine hizmet etmeye, devlete sadâkat bağını törpülemeye başlar.

İmdi işbu Başörtüsü de böyle oldu ve maalesef hâlâ olmaya da devam ediyor; artık tadını tuzunu iyiden iyiye kaçırdı ve maalesef hâlâ kaçırmaya da devam ediyor; hem de tahammül edilemez bir derecede; seçimlerden önce de böyle oldu ve daha da fazlası geldi üstelik, hem de tam seçim arefesinde: Leyla Zana kendisinden gayet emîn bir şekilde, herkesin gözünün içine baka-baka, hiç fütur getirmeden, çok kaba bir uslûpla, artık, **PKK’lılar için kapsayıcı bir af çıkarılması, Türkiye’nin bölünmesi, ve, Kürdistan’ın kurulması zamanının geldiğini** dünya âleme bildirdiğinde, hanımı başörtülü olan bir kişinin Cumhurbaşkanı olmasının felâket olduğunu ileri sürenlerden bir ses çıkmamasının yarattığı infiâlin derinliğini en basit bir zekâ bile kavramazlık

edemez. Tam da zehir gibi bir beyânatın ve tam da zehir gibi bir muhtıranın yeri bu vakit değilse, ne vakit idi?

Bu sorular hiç sorulmadı mı, evlerde, kahvehânelerde hiç konuşulmadı mı sanılıyor?

Böyle gaflet mi olur? Sâhi, acaba bu bir gaflet mi, yoksa başka birşey mi?

Bütün bu hatâlar, adetâ hatâ değil de, Sayın Erdoğan ve kadrosunun zayıflamış prestijini tahkîm ve takviye etmek ve iktidârını daha da pekiştirerek tâzelemek için inceden inceye âyarlanmış bir senaryo gibi mükemmel bir sonuç aldı; çünkü, sâdece bir “baş-örtüsü”, yâni bir kültürel sembol olmaktan çıkarılarak zorlaya-zorlaya bir siyâsî sembole dönüştürülen – ve bir bakıma aslî mânâsını ve asâletini de kısmen kaybeden - bir bez parçası, Devlet ile Halk’ın büyükçe bir kesimi arasında git-gide derinlere inen bir çatlağın sembolü de değil neredeyse kendisi oldu. Evet; açıkçası, bu bir çatlak: Çünkü satıhta görüldüğünden daha büyük bir te’sîr yaratan Başörtüsü mes’ele, bir ölçüde, “millî irâde”nin test edildiği bir alan hâlini almakta ve O’na karşı açıkça böyle cephe alışlar, büyük bir kitle tarafından, kendilerine karşı yapılmış açık bir saldırı olarak telâkkî edilmektedir.

Bu can alıcı mes’ele, hâssaten milliyetçi siyâsîlerin ve betahsis MHP’nin bütün gücüyle sâhiplenmesi gereken, kritik bir konu olduğu hâlde hemen hiç temas dahi edilmemesi, Türkiye’de çok büyük nisbetlere yükselmiş bulunan milliyetçi dalganın da siyâsette etkisizleşmesi netîcesini hâsıl etmiş bulunmaktadır.

★ ★ ★

Süreç maalesef devam ediyor; “babalar gibi satarım” diyen AKP, tâzelenmiş gücüyle hakîkten babalar gibi satıyor; ne bulursa: Dereler, tepeler, akarsular, göller, herşey.

Ama bizler hâlâ aynı bayat senaryo ile yola devam ediyoruz.

Nereye Kadar?

